

Ved'te šťastný život s pocitem kamarádství a bratrství

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 23. listopadu 2008* ←

*Všechna jména a formy jsou pouze manifestací nejvyšší bytosti,
která je bytí-vědomí-blaženost, absolutní a neduální.
On je vtělením satjam, šivam, sundaram (pravdy, dobra a krásy).*

(verš v sanskrtu)

Vtělení lásky!

Země Bhárat je nejsvatější. Ve svaté zemi Bhárat bychom měli rozvíjet vznešenou vlastnost tolerance. Stejně jako si slon neuvědomuje svou vrozenou sílu, neuvědomují si ji ani obyvatelé Bháratu. Slon se pokorně poddá příkazům nevzdělaného a ngramotného *mahauta*. Přestože má obrovskou sílu, nemůže ji ukázat. Podobně obyvatelé Bháratu dnes nejsou schopni ukázat svou sílu, ačkoli mají bohatou kulturu, spravedlnost a právo na své straně.

Védy říkají: „*Na karmaná na pradžajá dhanéna tjágénaiké amrtatvamánašuh*“ (Nesmrtelnost nelze získat pomocí činů, potomků ani bohatství, ale pouze obětí). Největší nevýhodou této země je nedostatek jednoty mezi lidmi. Máme tu vše. Máme vznešené vlastnosti. Jsme spravedliví. Mezi lidmi ale není jednota, což vede k tomu, že všechny pozitivní stránky se stávají neúčinnými. Proto musíme rozvíjet jednotu mezi lidmi. Všichni patříme k jednomu druhu: lidské rase. Jsme lidé, ale naneštěstí projevujeme nelidské a zvířecí vlastnosti. Proto dnes musíme ze všeho nejdřív pochopit svoji vrozenou lidskou podstatu.

Musíme se k cizímu trápení stavět jako k vlastnímu. Musíme se stavět k potížím ostatních jako ke svým vlastním. Musíme být vlídní ke všem. Musíme rozvíjet víru ve rčení *ékátma svarúpa* (vtělení jediného božského Já). Musíme rozvíjet smysl rozlišování mezi dobrem a zlem a přijímat pouze dobro, zla v lidech musí být zanecháno. Stejný princip musíme používat i ve společnosti. Musíme konat dobro i těm, kteří nás zraňují.

Není nic velkého pomáhat těm,
kteří nám pomohli.
Vznešený je ten, který pomáhá těm,
kteří ho zranili.

(báseň v telugu)

Musíme vždy chovat dobré myšlenky o druhých. „Vizte dobro, konejte dobro a buďte dobří – to je cesta k Bohu.“ *Jad bhávam tad bhavati* (Jaké jsou pocity, takové jsou výsledky). Pokud jsou naše myšlenky dobré, vždy budeme zapojeni do *satkarmy* (dobrých činů). Pokud jíte mango, můžete po něm říhat jako po okurce? Ne. Podobně když rozvíjíte vždy dobré myšlenky, uvidíte všude pouze dobro. Když se oddáváte špatným myšlenkám, uvidíte všude jedině zlo.

V Muddenahalli nedaleko Bengalúru je Satja Sái vysoká škola. Studuje tam mnoho hochů, pocházejících z chudých rodin z okolních vesnic. Řada lidumilů nabídla a poskytla škole různými způsoby pomoc. Někteří postavili třídy, jiní *bhadžanovou* místnost a tak dále. Tato vysoká škola ale není spojena s žádnou univerzitou. Jakmile zde hoši ukončí studium, musí, aby získali titul, ve studiu pokračovat v jiných městech, například v Bengalúru.

Když jsem přemýšlel o tom, jak to mají těžké, dostal jsem nápad. Tady v Puttaparti je vysoká škola i univerzita a mají prostorné a krásné budovy. Představte si, že podobný kampus vybudujeme i v Muddenahalli. Místní chlapci potom budou určitě šťastní, že? Proto jsem se rozhodl postavit také v Muddenahalli vysokoškolský kampus Šrí Satja Sái univerzity.

Moje božská vůle je nezvratná a nezměnitelná. Teď, když jsem se rozhodl, začnu proces hned zítra. Protože chlapci studující v Muddenahalli pocházejí z chudého rolnického prostředí, nemají možnost pokračovat v dalším vzdělávání ve městech. Proto raději ukončí studium a věnují se farmaření. To je samozřejmě také potřebné. Světské vzdělávání umožňuje zajistit pohodlné živobytí, proto je nejvyšší prioritou. Jakmile chlapci dokončí své vzdělání, mohou se pustit do jakékoli práce, včetně zemědělství.

Proto jsem se rozhodl poskytnout studentům v Muddenahalli univerzitní vzdělávání. Můj názor je, že bok po boku s akademickými předměty musí být prostor i pro učení eposů a svatých textů, jakými jsou Rámájana, Bhágavata a Bhagavadgíta. Studenti musí získat kvalitní vzdělání a musí jim být dána možnost šířit poselství těchto děl v okolních vesnicích. Veškeré světské vzdělávání je bez duchovního základu bezcenné.

Na světě jsou miliony vzdělaných lidí, ale jaký je jejich přínos společnosti? Žádný. Jim na společnosti ani nezáleží. Jsou zbláznění do přepychového života ve městech a velkoměstech. Věnují svůj čas špatným návykům, jako jsou hazardní hry a život po klubech. Děti pozorují své rodiče a také se dávají na scestí.

Proto můj názor je, že by děti měly být učeny jít po správné cestě. Starší je budou následovat později, když je budou chvíli sledovat. S tímto na mysli jsem se rozhodl založit univerzitní kampus v Muddenahalli. Možná to bude stát dvacet až třicet milionů rupií. Nevadí mi ale takové výdaje. Mé rozhodnutí je, že je to potřebné.

Studenti v Prašánti Nilajam jsou výborní. Jsou čisté zlato. Možná jeden nebo dva sejdou z cesty, ale velmi brzo se přizpůsobí akademickému prostředí a splynou s proudem. Včera studenti odehráli divadelní hru. Její poselství je velmi důležité. Námětem té hry byl spor dvou bratrů, kteří se přeli o majetek v malé vesnici. Byli rozsouzeni takto: „Drazí bratři, když se takhle hádáte, jak může naše vesnice prosperovat? Musíte být jednotní a vést přátelský život.“ Nakonec byli napraveni. Studenti by proto měli být podporováni v tom, aby pracovali na takovýchto rozvojových programech pro vesnice.

Studenti jsou dnes bezpochyby dobří, ale starší je kazí svým špatným chováním. Právě starší lidé je svádějí na scestí. Studenti si ale rychle uvědomí své chyby a vrátí se na správnou cestu. Znáám chlapce a ti radí svým rodičům, kteří mají problémy s alkoholem, aby takových zlých způsobů zanechali. Říkají jim: „Drahý otče, nevěnuj se těmto špatným návykům. Tím, že to děláš, nás jen navádíš, abychom také začali pít. To není dobré.“ Pokud starší začnou pít, kouřit a věnovat se hazardu, děti je budou následovat. Budou zkažené. Proto mají-li děti vést ctnostný život, starší musí vést ideální život také.

Proto jsem se rozhodl založit v Muddenahalli univerzitní kampus a učit hochy vést ideální život s čistými návyky. Místní chlapci si nemohou dovolit jít do města dokončit univerzitní vzdělání. Ani jejich rodiče si nemohou dovolit takové náklady. Proto jsem se rozhodl vybudovat univerzitní kampus s veškerým vybavením, jako jsou učebny pro všechny předměty a dobrou ubytovnu. Vše bude připraveno k otevření do jednoho roku. Je to má boží vůle.

Řada lidí, jako například Anil Kumár, Adžit Popat atd. měli dlouhé proslovy, kde mě vychvalovali. Taková chvála mě nečiní šťastným. Netoužím po tom, aby mě lidé chválili. Takové činy mě netěší ani netrápí. Jsem za chválou nebo výsměchem, respektem nebo bezohledností, hněvem nebo štěstím. Mám pouze jednu vlastnost skrz naskrz a tou je má láska. Miluji i ty, kteří mě nenávidí.

Miluji i ty, kteří proti mně brojí a veřejně mě pomlouvají. Nepovažuji nikoho za nepřítele.

Všichni jsou mí. Pečuji o vás všechny jako matka. Nemiluji vás láskou jedné matky. Je to láska tisíce matek. Sáího láska je láska tisíce matek. Pouze díky této lásce přehlížím všechny vaše chyby a pokračuji vpřed. Kdykoli někdo udělá chybu, zavolám ho a opravím ho zvýšeným hlasem, neprojevuji vůči němu ale nikdy hněv. Nehněvám se na nikoho. Ve skutečnosti nemám vůbec žádný hněv.

Lidé, kteří nejsou schopni pochopit mou pravou podstatu, si myslí opak. Ať si lidé myslí nebo říkají cokoli, mám pouze jedinou vlastnost a tou je láska. Moje je královská cesta, žádné zkratky. Lidé mi správně nerozumějí. Jakmile poznají mou pravou přirozenost, sami začnou litovat. Takové pokání je odčiněním jejich nepochopení. V mém postoji vůči nim se ale nic nemění.

Přeji si jedině *Samastáh lókáh, sukhinó bhavantu* (Nechť jsou všechny bytosti ve všech světech šťastny!). Všichni by měli být čilí a zdraví a vést šťastný a zdárný život ve vzájemné lásce a porozumění. Musíte získat bohatství, ale nezneužít ho. Pouze poté budu šťastný. Takovým lidem poskytnu jakoukoli pomoc.

Nenatahoval jsem dodnes před nikým ruku, abych žádal o pomoc. Pokud je v tomto velkém shromáždění oddaných někdo, koho jsem požádal o peníze, ať vstane a ukáže na mne. Nikdo takový tu zajisté není. Cokoli potřebuji pro svou misi *avatára*, přichází výhradně zevnitř. Peníze přicházejí a odcházejí, morálka přichází a roste. Mým úsilím je, aby se rozvíjela morálka. Všechny vesnice se musí rozvíjet. Z toho důvodu je vzdělávání ve vesnicích důležitým nástrojem. Současně musí být rozvíjena i víra v Boha.

Lidé se sebevědomím mohou dosáhnout čehokoli. *Bhakta* Rámadas chtěl postavit velkolepý chrám pro Rámu v Bhadráčalamu. K tomu účelu použil veškeré peníze vybrané na daních. Následkem toho byl císařem Tanišou uvězněn za zneužití státních peněz a byl mučen. Nebyl schopen snést taková fyzická muka, modlil se k Pánu Rámovi a použil dokonce hrubá slova:

*Královský klenot, který Tě zdobí,
mě stál deset tisíc zlatých.
Nedbaje mého trápení, vychloubáš se tím šperkem,
jako by to byl rodinný majetek.*

(píseň v telugu)

Hned si však uvědomil svou hloupost, kál se a prosil Rámu o odpuštění. Podobně mohou někteří lidé myslet a mluvit o Svámím různé věci. Velmi brzo si ale uvědomí pravdu a budou svých nediskrétních činů litovat. *Lókó bhina ručih* (Různí lidé mají různé názory). Lidé se pouštějí do řečí kvůli svým falešným představám, ale já jsem klamu prost. Ať si lidé říkají cokoli, mluvím s nimi a zdravím je s láskou. Netrestám je za jejich nevhodné řeči nebo chování. Oni sami si musí uvědomit svou chybu a litovat jí. Když mě teď očerní, sami se později setkají s potížemi. Proto by si lidé měli dvakrát rozmyslet, než se pustí do lehkovážných řečí.

Naneštěstí nebyl dosud nikdo schopen uvědomit si mou pravou přirozenost. Předstírají, že pochopili mou mysl, ale tu nikdo nemůže ani v nejmenším pochopit. Vnímají pouze vnější projevy. Mluví pouze o mých programech a aktivitách ve vnějším světě. Vůbec si nedokážou uvědomit mou božskou lásku, která plyne z hlubin mého srdce. Já jsem si ale jistý, že si mou přirozenost lidé jednoho dne uvědomí. Vždy si přeji a pracuji pro blaho celého světa. Všichni by měli žít v míru. I když nemáme žádné jiné vlastnictví, můžeme žít šťastný život; stačí, když vlastníme lásku. A ta láska by měla být podporována sebevědomím.

Bůh je jediným zdrojem a obživou celého vesmíru. Vše ostatní je iluze. Smutek a potíže, ztráty a zisky, nemoci a choroby – berte to vše jako projev boží vůle. Pak pro vás všechno dopadne dobře. Říkáte: „Toto je mé tělo.“ Kdo jste ale vy? Říkáte „mé tělo,“ ale ne „já jsem tělo.“ Podobně říkáte „moje mysl,“ ale nejste mysl. Proto jste „vy“ odlišní od vašeho těla, myslí a podobně.

Když se vás někdo zeptá na jméno, neodpovídejte: „Já jsem Ráma“ nebo „Já jsem Kršna.“ Povězte: „já jsem Já.“ Ať řeknete jakékoli jméno, je to jen jméno, které vám dali rodiče. Není to vaše pravé jméno. Ve skutečnosti vám v tomto světě nic nepatří. Já je vaše jediné vlastnictví. Z toho důvodu říkáme na všechno „já“, „já“, „já“. Jste vskutku Bůh, stačí se zbavit připoutanosti k „já“, egu a „můj“. Poté jste to opravdu vy (vaše pravé Já)! Když říkáte „můj dům, mí lidé,“ atd., vaše připoutanost roste. Připoutanost k tělu plodí ego. Proto jakmile vyrostete nad „já“ a „můj“ a povedete spokojený život, získáte velké štěstí. Kéž všichni vedete šťastný a dlouhý život plný lásky! Kéž jste všichni spojeni!

*Nechť všichni pracujeme společně, nechť rosteme společně,
nechť všichni zůstáváme v jednotě a rosteme společně v inteligenci.
Pojďme žít společně v přátelství a harmonii.*

(báseň v telugu)

Žádnou práci nelze udělat jedním prstem. Když se spojí všech pět prstů na ruce, můžeme udělat jakoukoli práci. Podobně, když jsou rozděleni lidé, nedá se udělat žádná práce.

Krátký příběh. Jednou se mezi sebou hádalo pět prstů na ruce, který z nich je nejdůležitější. Prostředníček sobecky argumentoval: „Já jsem nejvyšší ze všech. Na každé straně mám dva osobní strážce. Já jsem tedy nejdůležitější.“ Ukazováček řekl: „Jste schopni vykonat nějaký čin pouze tehdy, když vám já ukážu, abyste ho udělaly. Jinak nemůžete. Proto jsem nejdůležitější já.“ Malíček se také zapojil a prohlásil: „Jsem sice malý, ale stojím v čele jako velitel, abych kohokoli potrestal nebo mu dal lekci. A tak jsem nejdůležitější já.“ Prsteníček se zasmál a prohlásil: „Lidé výhradně na mě nosí prsteny osazené diamanty a drahými kameny. Proto jsem králem všech.“ Když palec vyslechl všechny argumenty, hlasitě se rozesmál a shrnul diskusi takto: „Žádný z vás neudělá žádnou práci beze mě. Proto se pojďme společně pustit do práce.“

Nechť se spojí všichni *ástika*, *nástika*, *ástika-nástika* a *nástika-ástika* (věřící, nevěřící, věřící-nevěřící a nevěřící-věřící pozn. překl.). To dnes potřebujeme. Bhárat dnes potřebuje jednotu. Máme vše: lásku, pravdu, poctivost a spravedlnost, nemáme však jednotu. Právě z nedostatku jednoty žijeme život rozdílnosti a odlišných myšlenek. Všichni by měli být v jednotě a vést šťastný život s pocitem kamarádství a bratrství.

Naneštěstí je však v dnešní době pocit rozdílnosti i mezi otcem a synem, kteří žijí pod jednou střešou. Manželky a manželé, bratři a sestry, všichni se mezi sebou hádají. Jak může být v rodině mír a štěstí? Mohou se objevit rozdílné názory, ale neměly by dlouho přetrvávat. Pouze přicházejí a odcházejí jako mraky na obloze. Proč by mezi sebou měli lidé bojovat? Nehleďte na ty rozdíly.

Nikoho o nic nežádám, i když dělám velké sociální projekty. Vedl jsem projekt na zásobování pitnou vodou pro milióny lidí, kteří žijí v Čennaí. Každý dům má nyní přístup k pitné vodě. Nejen to, byla zajištěna voda i pro potřeby zavlažování. Lidé, žijící v oblastech východního a západního Gódávarí ve státu Ándhra Praděš, trpěli velkým nedostatkem nezávadné pitné vody. Proto jsem spustil projekt na dodávku pitné vody pro užitek všech těchto lidí. Spolu s dodávkami pitné vody byla nainstalována i zařízení na čištění vody.

Vždy si přeji udělat pro každého člověka něco dobrého. Nyní navrhuji zřídit univerzitní kampus v Muddenahalli ve prospěch studentů, kteří tam studují na Šrí Satja Sái střední škole. Viděl jsem na vlastní oči potíže, které tam studenti

mají kvůli nedostatku vybavení pro vyšší vzdělávání a byl jsem dojat. Proto jsem je ujistil, že jim potřebné vybavení poskytnu.

Je tu někdo z Muddenahalli? (Svámí pozval Šrí Nárájana Ráo na pódium a představil ho publiku.) Tento člověk je ředitelem Šrí Satja Sái střední školy v Muddenahalli. Je velmi vzdělaný a vede školu dobře. Kdykoli Muddenahalli navštívím, modlí se: „Svámí, kdy nás zahrneš svou milostí?“

(S laskavým Svámího souhlasem Šrí Nárájana Ráo několik minut hovořil a nabízel Svámímu vděčné díky.)

Poté Svámí ukončil svou božskou promluvu: „Radost, kterou jsem vám dnes dal, sdílejte se všemi! Buďte šťastní!“

U příležitosti Sái Bábových narozenin, v Prašánti Nilajam dne 23. listopadu 2008